

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 22.12.1965, sp. zn. 8 Co 529/65, ECLI:CZ:MSPH:1965:8.CO.529.1965.1

Číslo: 68/1966

Právní věta: Nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním autorské odměny (v rozsahu stanoveném v § 319 odst. 1 o. s. ř.) vztahuje se i na dávky, které se stanou splatnými teprve v budoucnu, je-li vykonáváno rozhodnutí, ve kterém bylo oprávněnému přiznáno právo na opětující se dávky. Vzhledem k povaze autorské odměny jako pohledávky za dlužníkem povinného se výkon rozhodnutí vztahuje do budoucna jen na ty částky, které budou u ochranné organizace autorské složeny v běžném kalendářním roce (§ 319 odst. 2 o. s. ř.). Po vyčerpání těchto částek v rozsahu stanoveném v § 319 odst. 1 o. s. ř. nutno podat nový návrh na výkon rozhodnutí.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 22.12.1965

Spisová značka: 8 Co 529/65

Číslo rozhodnutí: 68

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 319

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 68/1966 sb. rozh.

Nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním autorské odměny (v rozsahu stanoveném v § 319 odst. 1 o. s. ř.) vztahuje se i na dávky, které se stanou splatnými teprve v budoucnu, je-li vykonáváno rozhodnutí, ve kterém bylo oprávněnému přiznáno právo na opětující se dávky. Vzhledem k povaze autorské odměny jako pohledávky za dlužníkem povinného se výkon rozhodnutí vztahuje do budoucna jen na ty částky, které budou u ochranné organizace autorské složeny v běžném kalendářním roce (§ 319 odst. 2 o. s. ř.). Po vyčerpání těchto částek v rozsahu stanoveném v § 319 odst. 1 o. s. ř. nutno podat nový návrh na výkon rozhodnutí.

(Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 22. prosince 1965, [8 Co 529/65.](#))

Obvodní soud pro Prahu 1 zastavil výkon rozhodnutí příkázáním jedné pětiny pohledávky povinného z titulu autorských odměn za dlužníkem povinného Dílo, ČFVU v P. nařízený usnesením obvodního soudu pro Prahu 1, a to ohledně pohledávky oprávněného na výživném, které v budoucnu dospěje.

Městský soud v Praze změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že návrh povinného na zastavení výkonu rozhodnutí ohledně pohledávky oprávněného na výživném, které v budoucnu dospěje, zamítl.

Z odůvodnění:

Soudu I. stupně je třeba přisvědčit, pokud uvádí, že § 59 zák. č. 115/1953 Sb., podle něhož povolení exekuce zabavením pohledávky z titulu autorské odměny se výslovně vztahovalo i na výživné budoucně splatné, byl spolu s ostatními ustanoveními, upravujícími postup v exekuci na autorské honoráře (§ § 57 až 60), zrušen ustanovením § 375 o. s. ř. Správně též první soud dovedl, že od 1. 4. 1964 platí pro výkon rozhodnutí toliko ustanovení o. s. ř., podle něhož třeba postupovat v započatém již řízení i tehdy, jestliže k povolení exekuce došlo před jeho účinností (§ 366 o. s. ř.).

Vzhledem k těmto jasným zákonným předpisům i s ohledem na to, že ani později vydaný nový autorský zákon č. 35/1965 Sb. neobsahuje ustanovení o výkonu rozhodnutí na autorské honoráře, nemůže být pochyb o tom, že výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky autorské odměny řídí se toliko ustanovením § 319 z hlavy třetí části páté o. s. ř. Spornou je proto v souzené věci jediné otázka, zda nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním autorské odměny – přirozeně v rozsahu stanoveném v § 319 odst. 1 o. s. ř. – vztahuje se i na dávky, které se stanou splatnými teprve v budoucnu, je-li vykonáváno rozhodnutí, ve kterém bylo oprávněnému přiznáno právo na opětující se dávky, ani § 319, ani ostatní ustanovení hlavy třetí části páté o. s. ř. neobsahují v tomto směru výslovný předpis tak, jak je tomu v hlavě druhé a v § 284 odst. 2 o. s. ř. při výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy. Podpůrně pak nelze ustanovení hlavy druhé použít – pokud na ně § 319 výslovně neodkazuje, neboť nejde o ustanovení obecná, platná i pro jiné druhy výkonu rozhodnutí, než srážkami ze mzdy. Rovněž tak nelze autorskou odměnu považovat za „jiný příjem“ ve smyslu § 299 o. s. ř., jak se mylně domnívá odvolatel. I když jsou tyto příjmy, nahrazující povinnému odměnu za práci, vypočteny pouze příkladmo, nepatří mezi ně autorské honoráře, poněvadž tyto vzhledem ke své povaze nejsou příjmem ve smyslu cit. zákonného ustanovení, nýbrž pohledávkou, jejíž příkazání soudním výkonem rozhodnutí je upraveno v hlavě třetí o. s. ř. Nezbývá proto, než vycházet z ustanovení § 319 o. s. ř.

Podle odst. 1 citovaného zákonného ustanovení podléhají pohledávky autorské odměny výkonu rozhodnutí, je-li povinným autor, jen jednou pětinou; je-li však navrhován výkon rozhodnutí pro některou z přednostních pohledávek uvedených v § 279 odst. 3 (tedy mimo jiné pohledávky výživného), může u nich soud nařídit výkon rozhodnutí až do dvou pětín se zřetelem k poměrům povinného. Pro pořadí úhrady přednostních pohledávek se užije přiměřeného ustanovení § 280 odst. 2 a 3. Zde tedy zákonodárce výslovně odkazuje na ustanovení hlavy druhé, jehož třeba užít přiměřeně, poněvadž při výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného se částky platu, podléhající výkonu, dělí na třetiny, kdežto u autorských honorářů přicházejí pro účely výkonu v úvahu pětiny. Jestliže tedy zákon při úpravě uspokojování pohledávek výživného z druhé pětiny autorské odměny pro více oprávněných výslovně stanoví, jak uspokojovat běžné výživné na rozdíl od dospělého výživného, tj. nedoplatku za dřívější dobu, nelze z toho vyvodit nic jiného, než že zákonodárce předpokládal, že výkon rozhodnutí příkázáním pohledávek autorské odměny podléhají i částky výživného, které dospějí v budoucnu. Správnosti tohoto závěru odvolacího soudu nasvědčuje i věta druhá odst. 2 § 319 o. s. ř. Jestliže zákonodárce tímto ustanovením zvýhodnil na rozdíl od předchozí úpravy postavení všech oprávněných, bez ohledu na druh jejich pohledávky, nebylo zajisté jeho úmyslem oklestit nároky oprávněných z titulu přednostní pohledávky výživného a zhoršit jejich situaci oproti předchozí úpravě natolik, aby se nařízený výkon rozhodnutí nesměl vztahovat i na dávky výživného, které se stanou splatnými teprve v budoucnu. Důvodová zpráva k novému o. s. ř. vyzdvihuje zejména ustanovení § 319 odst. 2 věta druhá, jako opatření v zájmu těch oprávněných, kteří navrhuje výkon rozhodnutí pro pohledávku výživného, zpravidla nezletilých dětí. Neshodoval by se proto s duchem zákona a odporoval by přímo zájmu společnosti na plynulé a včasné úhradě osobních potřeb nezletilých dětí takový výklad § 319 o. s. ř., který by nepřipouštěl výkon rozhodnutí

příkázáním pohledávky autorské odměny i pro budoucně splatné dávky výživného. Při tom ovšem mít na zřeteli, že vzhledem k povaze autorské odměny jako pohledávky za dlužníkem povinného se ve smyslu § 319 odst. 2 o. s. ř. se výkon rozhodnutí vztahuje do budoucna jen na ty částky, které budou u ochranné autorské organizace složeny v běžném kalendářním roce, i když jde o nárok oprávněného z titulu výživného. Po vyčerpání těchto částek v rozsahu, stanoveném v § 319 odst. 1 o. s. ř., bude pak na oprávněném, aby podal nový návrh na výkon rozhodnutí.

Ze všech shora uvedených důvodů bylo napadené usnesení změněno tak, že se návrh povinného zamítá (§ 220 odst. 1 o. s. ř.).

Jen z hlediska formální správnosti třeba ještě dodat, že i kdyby názor prvního soudu byl správný a nařízený výkon rozhodnutí by se nevztahoval na dávky výživného, dospívající teprve v budoucnu, nemohl by výrok usnesení znít tak, že se výkon rozhodnutí částečně zrušuje. Takový důvod zastavení výkonu rozhodnutí, jako nová úprava zákonná, § 268 o. s. ř. nezná. V takovém případě bylo možno jen vyslovit, zda a do jaké míry se nařízený již výkon rozhodnutí i na dávky budoucně splatné vztahuje, či nikoliv.